

**EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO**

**Bryssel, 20. maaliskuuta 2009
(OR. en)**

7880/09

CONCL 1

SAATE

Lähettäjä: Puheenjohtaja

Vastaanottaja: Valtuuskunnat

Asia: **BRYSELIN EUROOPPA-NEUVOSTO
19. ja 20. MAALISKUUTA 2009**

PUHEENJOHTAJAN PÄÄTELMÄT

Valtuuskunnille toimitetaan ohessa Brysselin Eurooppa-neuvoston (19. ja 20. maaliskuuta 2009) puheenjohtajan päätelmät.

Eurooppa-neuvosto ilmaisi luottamuksensa Euroopan unionin kykyyn selviytyä rahoitus- ja talouskriisistä. Tarkastellessaan huomattavia finanssipoliittisia elvytystoimia, joita EU:n talouteen ollaan kohdistamassa (yli 400 miljardia euroa) se korosti, että ratkaisevaa Euroopan elvytysstrategiassa on yhtenäinen ja koordinoitu toiminta ja tähdensi, että EU ryhtyy kaikkiin tarvittaviin toimiin kasvun palauttamiseksi. Se korosti myös, että sisämarkkinat ovat keskeisessä asemassa, kun Euroopan taantumaa pyritään lyhentämään ja hillitsemään. Eurooppa-neuvosto tähdensi, että yrityksille ja kotitalouksille suunnattu lainananto on saatava vilkastumaan, ja lupasi vauhdittaa rahoitusalaan koskevista keskeneneräisistä säädösehdotuksista sopimista. Kesäkuussa Eurooppa-neuvosto aikoo tehdä ensimmäiset päätökset EU:n rahoitusalan sääntelyn ja valvonnan vahvistamisesta komission ehdotusten pohjalta, kun neuvosto on keskustellut perusteellisesti de Larosièren raportista. Se määritteli Lontoossa 2. huhtikuuta 2009 pidettävässä G20-huippukokouksessa esitettävän unionin kannan, joka perustuu EU:n omiin kokemuksiin ja haluun vaikuttaa merkittävästi rahoitusalan tulevan kansainvälisen hallinnon muotoilemiseen.

Eurooppa-neuvosto palasi myös kysymykseen energiavarmuudesta. Se sopi erityisesti suuntaviivoista kriisimekanismin perustamiseksi toimitushäiriöitä varten. Eurooppa-neuvosto jatkoi Kööpenhaminan ilmastokokouksen valmistelua. Lisäksi se hyväksyi itäisen kumppanuuden käynnistämistä koskevan julkilausuman.

o
o o

Ennen Eurooppa-neuvoston kokousta vaihdettiin näkemyksiä Euroopan parlamentin puhemiehen Hans-Gert Pötteringin pitämän puheenvuoron pohjalta.

o
o o

I Talous-, rahoitus- ja sosiaalinen tilanne

Maailmanlaajuisesta talous- ja finanssikriisistä selviytyminen on eräs EU:n historian suurimpia haasteita. Toimimalla yhdessä EU kykenee saamaan rahoitusalamensa terveelle pohjalle, ohjaamaan luottovirtoja reaalityönteeseen ja suojelemaan kansalaisiaan kriisin pahimmilta vaikutuksilta. Elvytystä tukevat toimet voidaan myös suunnitella niin, että ne auttavat EU:ta rakentamaan vahvemman talouden tulevaisuutta varten.

Lisätään luottamusta ja edistetään rahoitusvakautta

1. Euroopan unionin pyrkii päättäväisesti palauttamaan luottamuksen ja rahoitusmarkkinoiden asianmukaisen toiminnan, joka on nykyisestä finanssi- ja talouskriisistä selviytymisen ehdoton edellytys, tukeutuen 22. helmikuuta 2009 pidetyn Berliinin huippukokouksen ja 14. maaliskuuta 2009 pidetyn G20-ministerikokouksen tuloksiin.
2. Takausjärjestelmät ja varhaiset pääomapohjan vahvistamistoimenpiteet, joita jäsenvaltiot ovat toteuttaneet yhteisten periaatteiden mukaisesti, ovat estäneet rahoitusmarkkinoiden romahtamisen. Lisätoimenpiteitä saatetaan kuitenkin tarvita, jotta luottomarkkinoiden toiminta voitaisiin palauttaa ennalleen ja helpottaa reaalitaloudelle suunnattua lainanantoa, myös pyrkimällä ilmoittamaan arvoltaan alentuneet omaisuuserät kokonaisuudessaan valvontaviranomaisille. Eurooppa-neuvosto kehottaa jäsenvaltioita toimimaan koordinoitulla tavalla komission 25. helmikuuta 2009 antamaan tiedonantoon sisältyvien suuntaviivojen mukaisesti ja noudattaen täysin kilpailusääntöjä. Neuvostoa pyydetään arvioimaan toteutettujen toimien vaikuttavuutta sekä kokonaistilannetta vakauden ja rahoitusmarkkinoiden toimivuuden kannalta ja raportoimaan asiasta kesäkuussa 2009 kokoontuvalle Eurooppa-neuvostolle. Pankkialalla emopankeille suunnattu tuki ei saisi johtaa EU:hun sijoittautuneiden tytäryhtiöiden toiminnan rajoittamiseen.
3. Tämänhetkisen maailmanlaajuisen finanssi- ja talouskriisin laajuus ja siihen johtaneet syyt osoittavat, että makrotalouden maailmanlaajuinen hallinto ja rahoitusmarkkinoiden sääntelykehys on suunniteltava uudelleen. Vakavaraisuussääntöjä, finanssikriisin hallintajärjestelyjä ja valvontakehystä on vahvistettava kansallisella, Euroopan ja maailmanlaajuisella tasolla. Rahoitusalan sääntelyllä olisi hillittävä pikemmin kuin vahvistettava suhdannevaihtelua. Eurooppa-neuvosto kehottaa vakausfoorumia, Baselin pankkivalvontakomiteaa ja komissiota jouduttamaan työskentelyään ja antamaan pikaisesti asianmukaisia suosituksia. Niiden lisäksi EU:n olisi oltava voimakkaasti aloitteellinen kansainvälisten tilinpäätösstandardien tarkistamisessa.
4. Eurooppa-neuvosto pyytää tässä yhteydessä neuvostoa ja Euroopan parlamenttia pyrkimään nopeasti yhteisymmärrykseen luottoluokituslaitoksia, vakuutusyhtiöiden vakavaraisuutta, pankkien pääomavaatimuksia sekä rajatylittäviä maksuja ja sähköistä rahaa koskevista säädöksistä, jotta ne saataisiin annettua ennen parlamentin vaalikauden päättymistä.

5. Eurooppa-neuvosto totesi, että rahoituslaitosten sääntelyä ja valvontaa on tehostettava EU:ssa ja että jatkotoimien lähtökohtana käytetään Jacques de Larosièren johtaman, rahoitusvalvontaa käsittelevän korkean tason työryhmän raporttia. Neuvostoa kehoitetaan tarkastelemaan raporttia ja komissiolta saatavia ehdotuksia EU:n rahoitusalan sääntelyn ja valvonnan vahvistamiseksi, jotta niistä päätettäisiin alustavasti kesäkuussa 2009 kokoontuvassa Eurooppa-neuvostossa. Syksyllä on luvassa yksityiskohtaisempia säädösehdotuksia. Lisäksi olisi käsiteltävä ripeästi komissiolta tulossa olevia ehdotuksia, jotka koskevat hedgerahastoja ja yksityisiä oman pääoman ehtoisia sijoituksia, johdon palkitsemisjärjestelmiä sekä pääomavaatimusten vahvistamista.

Ohjataan reaalitytalous takaisin raiteilleen

6. Eurooppa-neuvosto ilmaisee luottamuksensa EU:n talouden keskipitkän ja pitkän aikavälin näkymiin ja aikoo päättäväisesti ryhtyä tarvittaviin toimiin työpaikkojen ja kasvun palauttamiseksi. Jatkamalla koordinoitua toimintaansa sisämarkkinoiden ja talous- ja rahaliiton puitteissa EU selviytyy kriisistä entistä vahvempana.
7. Viime joulukuussa hyväksytyn Euroopan talouden elvytysuunnitelman täytäntöönpanossa on edistytty hyvin. Vaikka viekin aikaa ennen kuin myönteiset vaikutukset näkyvät taloudessa, mittavat julkisen talouden toimet (joiden suuruus on noin 3,3 prosenttia EU:n BKT:stä eli yli 400 miljardia euroa) tuottavat uusia investointeja, vilkastuttavat kysyntää, luovat työpaikkoja ja auttavat EU:ta siirtymään vähähiiliseen talouteen.
8. Eurooppa-neuvosto pääsi yhteisymmärrykseen¹ yhteisön osuudesta Euroopan talouden elvytysuunnitelmaan, jolla tuetaan energia-alan ja laajakaista-internettiin liittyviä hankkeita sekä YMP:n terveystarkastusta koskevia toimia. Eurooppa-neuvosto pyytää puheenjohtajavaltiota lisäämään yhteydenpitoa Euroopan parlamentin kanssa, jotta neuvosto ja parlamentti pääsisivät asiasta yhteisymmärrykseen ennen parlamentin vaalikauden päättymistä.

¹ Yhteisymmärrys esitetään asiakirjassa 7848/1/09 REV 1, joka on vielä viimeisteltävä oikeudellisesti.

9. EU:n varoja tulee olemaan käytettävissä yhteensä noin 30 miljardia euroa. Eurooppa-neuvosto panee tyytyväisenä merkille edistymisen erityisesti rakenne- ja koheesiorahastoista suoritettavien ennakkomaksujen osalta ja yhteisymmärryksen alennettujen arvonlisäverokantojen vapaaehtoisesta soveltamisesta sekä EIP:n toimista pk-yritysten rahoitusmahdollisuuksien tukemiseksi. Se kehottaa sopimaan pikaisesti Euroopan globalisaatiorahaston tarkistamisesta.
10. Jäsenvaltioiden toimenpiteet reaalityalouden ja työllisyyden tukemiseksi olisi toteutettava oikea-aikaisesti, kohdennetusti ja tilapäisesti, ja niiden toteuttamisessa olisi noudatettava seuraavia pääperiaatteita: edistetään avoimuutta sisämarkkinoilla ja kolmansiin maihin nähden; varmistetaan muiden jäsenvaltioiden tuotteiden ja palvelujen syrjimätön kohtelu; varmistetaan johdonmukaisuus pitkän aikavälin uudistustavoitteiden kanssa. Jäsenvaltioiden ja komission olisi sitä varten vaihdettava tietoja ja parhaita toimintatapoja ja yhdistettävä ponnistelunsa synergian luomiseksi. Komission 25. helmikuuta 2009 antamalla tiedonannolla luodaan tärkeä toimintakehys autoteollisuuden tukemiseksi ja tehostetaan muun muassa tehostamalla autokannan uusimista koskevien suunnitelmien koordinoitua Euroopan tasolla.
11. Sovittujen elvytystoimien jatkaminen on ratkaisevan tärkeää sekä kansallisesti että yhteisön tasolla. Komissiota ja neuvostoa pyydetään arvioimaan ja seuraamaan toteutettuja toimia ja raportoimaan niistä kesäkuun 2009 Eurooppa-neuvostolle.
12. Eurooppa-neuvosto vahvistaa olevansa lujasti sitoutunut terveeseen julkiseen talouteen ja vakaus- ja kasvusopimukseen. Jäsenvaltioiden olisi palattava julkiselle taloudelle asetettuihin keskipitkän aikavälin tavoitteisiinsa mahdollisimman pian talouden elpymisen myötä ja vakaus- ja kasvusopimuksen mukaisesti. Näin palattaisiin mahdollisimman pian kestävän julkisen talouden mukaisiin rahoitusasemiin.

13. Makrotaloudellinen vakaus on olennainen tekijä koko Euroopan talouden kestokyvyssä. Eurooppa-neuvosto korostaa, että jäsenvaltioiden keskinäinen solidaarisuus on EU:n perusarvo, ja kehottaa komissiota ja neuvostoa toimimaan niin, että ne ovat tarvittaessa valmiit käsittelemään yksittäisiä tapauksia kaikkien käytettävissä olevien välineiden pohjalta ja tehden tarvittaessa tiivistä yhteistyötä kansainvälisten rahoituslaitosten kanssa. Yhteisö on erityisesti valmis antamaan maksutaseiden tasapainottamistukea sitä tarvitseville tukikelpoisille jäsenvaltioille ja on tätä varten tyytyväinen komission aikomukseen ehdottaa maksutaseiden tasapainottamiseen tarkoitettun unionin tukivälineen enimmäismäärän kaksinkertaistamista 50 miljardiin euroon.

Hyödynnetään Lissabonin uudistetun kasvu- ja työllisyysstrategian kaikkia mahdollisuuksia

14. Uudistettu Lissabonin strategia ja parhaillaan sovellettavat yhdenmetyt suuntaviivat ohjaavat tämänhetkisessä kriisissä edelleen tehokkaasti kestävästä kasvun ja työllisyyden edistämistä. Kriisin yhteydessä korostuu tarve jatkaa ja nopeuttaa rakenneuudistuksia, jotka tukevat elvytystoimien uskottavuutta ja vaikuttavuutta. EU:n ja jäsenvaltioiden toteuttamista lyhyen aikavälin toimista saadaan suurin mahdollinen hyöty, jos ne ovat strategian keskipitkän ja pitkän aikavälin tavoitteiden mukaisia.
15. Eurooppa-neuvosto vahvistaa jäsenvaltioiden talous- ja työllisyyspolitiikkoja varten tarkistettuja yhdenmetyt maakohtaiset suositukset ja kehottaa panemaan ne joutuisasti täytäntöön. Tässä yhteydessä Eurooppa-neuvosto odottaa mielenkiinnolla vuoden 2010 jälkeen sovellettavaa Lissabonin strategiaa koskevia ehdotuksia, joita komissio aikoo esittää tämän vuoden jälkimmäisellä puoliskolla.

16. Seuraavilla aloilla olisi nopeutettava työskentelyä ja toteutettava kiireesti konkreettisia toimenpiteitä: esteiden poistaminen ja uusien esteiden muodostumisen ehkäiseminen sekä täysin toimivien sisämarkkinoiden aikaansaaminen; hallinnollisen taakan keventäminen edelleen; toimintaedellytysten parantaminen sekä teollisuudessa vahvan teollisuuspuhjan säilyttämiseksi että liike-elämässä kiinnittäen erityistä huomiota pk-yrityksiin ja innovointiin; kumppanuuden kannustaminen liike-elämän, tutkimuksen ja koulutuksen välillä; ja tutkimukseen, osaamiseen ja koulutukseen suunnattujen investointien lisääminen ja niiden laadun parantaminen. Erityisesti hallinnollisen taakan keventämiseksi komissiota pyydetään esittämään kaikki 13:a ensisijaista alaa koskevat ehdotukset ennen toimikautensa päättymistä. Euroopan koulutusalan yhteistyön strategisilla puitteilla on ratkaiseva merkitys.
17. Eurooppa-neuvosto palautti joulukuun 2008 kokouksensa päätelmien mukaisesti mieliin televiestinnän ja laajakaistayhteyksien kehittämisen perustavanlaatuisen merkityksen Euroopan investoinneille, työpaikkojen luomiselle ja yleiselle talouden elpymiselle. Ottaen huomioon sijoitusyritysten ottamat riskit olisi edistettävä tehokasta investointi- ja innovointitoimintaa uuden ja parannetun infrastruktuurin alalla. Tätä varten olisi sallittava erilaiset yhteistyöjärjestelyt sijoittajien ja verkkoonpääsyä haluavien osapuolten välillä investointiriskin hajauttamiseksi varmistuen samalla, että säilytetään koko markkinoiden kilpailurakenne ja syrjimättömyyden periaate. Tässä yhteydessä se pyytää komissiota laatimaan vuoden 2009 loppuun mennessä eurooppalaisen laajakaistastrategian läheisessä yhteistyössä sidosryhmien kanssa.
18. Eurooppa-neuvosto toteaa, että vapaa ja reilu kauppa on maailmanlaajuisen elpymisen keskeinen tekijä, ja kehottaa saattamaan kahdenväliset kauppaneuvottelut ja WTO:n Dohan kehitysohjelman ripeästi päätökseen.

Torjutaan kriisin sosiaalisia vaikutuksia

19. Työttömyyden nopea kasvu on suuri huolenaihe. On tärkeää estää ja rajoittaa työpaikkojen menetyksiä ja kielteisiä sosiaalisia vaikutuksia. Työllisyyden lisääminen erityisesti edistämällä uusien työpaikkojen vaatimien uusien taitojen hankkimista on myös ensisijainen tavoite. Turvaamalla solidaarisuuteen ja antamalla sosiaalisen suojelun järjestelmien toimia vapaasti automaattisina vakauttajina pystytään palauttamaan ja vahvistamaan luottamusta ja valmistelevaan talouden elpymistä. Liikkuvuus on myös osoittautunut merkittäväksi talouskasvun myötävaikuttajaksi. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä heikoimmassa asemassa oleviin väestöryhmiin ja uusiin syrjäytymisriskeihin.
20. Toukokuussa 2009 pidettävässä työllisyyshuippukokouksessa on tilaisuus vaihtaa kokemuksia siitä, missä määrin toteutetuilla elvytystoimilla on kyetty tukemaan työllisyyttä. Silloin on tarkoitus käsitellä muun muassa työllisyyden ylläpitämistä joustoturvan ja liikkuvuuden avulla, osaamisen kehittämistä ja työmarkkinatarpeiden ennakointia konkreettisten suuntaviivojen määrittämiseksi. Kokous tarjoaa myös tilaisuuden pohtia työmarkkinoiden vahvistamista ja rakenteellista uudistamista tulevaisuuden tarpeita varten. Huippukokous valmistellaan yhteistyössä kaikkien asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa, työmarkkinaosapuolet mukaan luettuina.

Toimitaan yhdessä maailmanlaajuisella tasolla

21. Maailmanlaajuinen kriisi vaatii maailmanlaajuisia ratkaisuja. Maailmantalouden ohjaaminen kohti elpymistä edellyttää koordinoituja ja oikea-aikaisia toimia. Berliinin huippukokouksen ja G20-ministerikokouksen tuloksen mukaisesti EU tekee osansa kysynnän tukemiseksi ja ryhtyy tarvittaviin toimiin. Ponnistelumme on heijastuttava riittävällä tavalla kansainväliselle tasolle.

22. Euroopan unioni ottaa maailmanlaajuisesti johtavan aseman joudutettaessa nopeaa paluuta kestäväan talouskasvuun, vahvistettaessa valmiuksiamme hallita kriisejä, vietäessä eteenpäin rahoitusmarkkinoiden uudistusta ja tuettaessa kehitysmaita niin, että vältetään vaarantamasta viime vuosina saavutettua edistystä ja horjuttamasta niiden taloudellista ja poliittista vakautta. Lontoon G20-huippukokous on keskeisessä asemassa maailmanlaajuisen rahoitusjärjestelmän uudelleenjärjestelyssä ja talouden toimijoiden luottamuksen palauttamisessa eri puolilla maailmaa. Eurooppa-neuvosto hyväksyy sen vuoksi liitteessä 1 olevan yhteisen kannan ja pyytää neuvostoa ja komissiota varmistamaan huippukokouksen asianmukaiset jatkotoimet.
23. Euroopan unioni pyrkii edistämään näiden asioiden osalta monenvälisiä neuvottelumekanismeja, joihin alueelliset ryhmittymät voisivat osallistua.

II Energia ja ilmastonmuutos

Vahvistetaan unionin energiavarmuutta

24. Energiavarmuus on keskeinen painopiste, ja sitä on lisättävä parantamalla energiatehokkuutta, monipuolistamalla energian toimittajia, lähteitä ja toimitusreittejä sekä edistämällä unionin energiaintressejä suhteissa kolmansiin maihin. Jotta energiavarmuuden alalla päästäisiin tuloksiin, sekä EU:n yhteisesti että kunkin jäsenvaltion on oltava valmis yhdistämään solidaarisuus ja vastuullisuus. Tämän pohjalta Eurooppa-neuvosto hyväksyy toisessa strategisessa energiakatsauksessa esitetyt ja 19. helmikuuta 2009 annetuissa neuvoston (liikenne, televiestintä ja energia) päätelmissä tarkennetut laaja-alaiset aloitteet. Erityisesti se päättää seuraavaa:

- Energiainfrastruktuureja ja energian liitännätverkoja on kehitettävä. Komissiota pyydetään sitä varten yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa esittämään nopeasti yksityiskohtaiset toimet, joita tarvitaan strategisessa energiakatsauksessa määriteltyjen painopisteiden¹ toteuttamiseksi. Nämä toimet eivät rajoita muiden sovittujen ensisijaisten energiahankkeiden toteuttamista. Pidemmällä aikavälillä komissiota pyydetään esittämään vuoden 2010 alussa ehdotuksensa uudeksi EU:n energiavarmuus- ja -infrastruktuurivälineeksi.
- Äskettäinen kaasukriisi osoitti, että EU:hun on tarpeen perustaa kiireellisesti asianmukaiset kriisimekanismit ja pyrkiä saamaan kaasun toimittajilta ja kauttakuljetuskumppaneilta selkeät takeet siitä, ettei toimituksia keskeytetä. Neuvoston olisi ennen vuoden 2009 loppua tarkasteltava tulossa olevia komission ehdotuksia kaasun toimitusvarmuutta koskevan lainsäädännön tarkistamiseksi, mihin olisi sisällyttävä asianmukainen kriisimekanismi. Sen osana laadittaisiin toimitusvarmuutta koskevia EU:n ja alueellisia suunnitelmia, joilla varmistetaan kaikkien toimijoiden, myös energiatoimialan, valmistautuneisuus, avoimuus ja ennakkotiedottaminen, sekä alueellisia suunnitelmia, joilla varmistetaan jäsenvaltioiden keskinäinen solidaarisuus, kriisimekanismilla varmistetaan myös entistä parempi arviointi ja koordinointi määrittelemällä uudelleen yhteisön tason toimista päättämisen oikeuttava kynnys.
- Energiatehokkuuden edistäminen voi myötävaikuttaa energiavarmuuteen merkittävästi. Eurooppa-neuvosto pyytääkin neuvostoa sopimaan ennen vuoden loppua energiategokkuuspakettiin sisältyvistä ehdotuksista. Se pyytää komissiota ehdottamaan pikaisesti energiategokkuutta koskevan toimintasuunnitelman tarkistamista.
- Toimiva energiavarmuuspolitiikka edellyttää tehokkaita, liberalisoituja ja hyvin yhteenliitettyjä energian sisämarkkinoita. Eurooppa-neuvosto kehottaakin neuvostoa ja Euroopan parlamenttia muodostamaan yhteisymmärryksen energian sisämarkkinoita koskevasta kolmannesta lainsäädäntöpaketista ennen parlamentin vaalikauden päättymistä.

¹ Eteläinen kaasulinja, nesteytetyn maakaasun (LNG) monipuoliset ja riittävät toimitukset Eurooppaan, Baltian alueen tehokas yhteenliittäminen, Välimeren energiayhteistyö, Keski- ja Kaakkois-Euroopassa sijaitsevien pohjois-eteläsuuntaisten kaasun- ja sähköverkkojen asianmukainen yhteenliittäminen sekä Pohjanmeren ja luoteinen offshore-verkko.

- Eurooppa-neuvosto painottaa energialähteiden, polttoaineiden ja energian toimitusreittien monipuolistamisen merkitystä ja korostaa, että energia on yhä tärkeämmässä asemassa EU:n ulkosuhteissa. Eurooppa-neuvosto pyytää komissiota esittämään vuoden loppuun mennessä ehdotuksia eteläisen kaasulinjan kehittämistä koskeviksi konkreettisiksi toimiksi, muun muassa mekanismia, jolla helpotettaisiin Kaspianmeren kaasun saatavuutta. EU:n ja sen jäsenvaltioiden on erityisen tärkeää antaa jatkossakin johdonmukaisia viestejä ("puhua yhdellä äänellä") toimittaja- ja kauttakuljetusmaille.
- Eurooppa-neuvosto myös palauttaa mieliin, että EU:n omia energiavaroja, kuten uusiutuvia energialähteitä, fossiilisia polttoaineita ja ydinenergiaa sen valinneissa maissa, on käytettävä parhaalla mahdollisella tavalla.

Valmistaudutaan Kööpenhaminan ilmastokokoukseen

25. Euroopan unioni on edelleen sitoutunut olemaan johtavassa asemassa siinä, että Kööpenhaminassa saadaan joulukuussa 2009 aikaan maailmanlaajuinen ja kattava ilmastopöytäkirja, jonka tarkoituksena on rajoittaa maapallon lämpeneminen alle kahteen celsiusasteeseen. Eurooppa-neuvosto palauttaakin mieliin EU:n osuuden tästä sopimuksesta eli sitoutumisen 30 prosentin päästövähennykseen edellyttäen, että muut teollisuusmaat sitoutuvat vastaaviin päästövähennyksiin ja että edistyneet kehitysmaat osallistuvat asianmukaisella tavalla vastuunsa ja valmiuksiensa mukaan. Maaliskuussa 2009 annetuissa neuvoston päätelmissä käsitellään tarkemmin ponnisteluja, joita EU odottaa teollisuus- ja kehitysmailta, sekä tarvetta jakaa teollisuusmaiden kokonaistavoite niiden kesken oikeudenmukaisella tavalla, jotta varmistetaan toteutettujen toimien vertailtavuus.
26. Eurooppa-neuvosto korostaa, että on tärkeää saada aikaan maailmanlaajuiset hiilimarkkinat, uudistettu puhtaan kehityksen mekanismi mukaan luettuna.

27. Ilmastomuutokseen liittyvien hillitsemis- ja sopeutumistoimien rahoittamiseksi erityisesti haavoittuvimmissa kehitysmaissa tarvitaan huomattavia sekä yksityisiä että julkisia, sisäisiä ja ulkoisia rahoituslähteitä. Euroopan unioni vastaa kohtuullisesta osuudesta kyseisten toimien rahoitukseen kehitysmaissa. Rahoitustuen antamista koskevissa keskusteluissa olisi muun muassa käsiteltävä erilaisia lähestymistapoja, mukaan lukien sovitun asteikon mukaiseen osallistumiseen perustuva lähestymistapa, huutokauppajärjestelyihin perustuvat markkinapohjaiset lähestymistavat tai näiden yhdistelmä ja muut vaihtoehdot.
28. Eurooppa-neuvosto palaa näihin kysymyksiin kesäkuun kokouksessaan. Eurooppa-neuvosto painottaa, että kansainvälisiä rahoitusmekanismeja on tutkittava yksityiskohtaisemmin. Se määrittelee hyvissä ajoin ennen Kööpenhaminan kokousta 1) EU:n kannat hillitsemisen, sopeutumisen, teknologiatuen ja valmiuksien kehittämisen rahoittamista koskeviksi tärkeimmiksi lähestymistavoiksi, 2) EU:n osuuden yksityiskohdat ja 3) jäsenvaltioiden välisen taakanjaon periaatteet. Euroopan unioni kiinnittää tässä yhteydessä erityistä huomiota haavoittuvimpien kehitysmaiden tarpeisiin.

III Euroopan naapuruuspolitiikka

Itäinen kumppanuus

29. Euroopan unionille on strategisesti tärkeää edistää vakautta, hyvää hallintotapaa ja taloudellista kehitystä itäisessä naapuristossaan. Eurooppa-neuvosto pitää komission 3. joulukuuta 2008 antaman tiedonannon tavoin myönteisenä kunnianhimoisen itäisen kumppanuuden perustamista ja antaa näiden päätelmien liitteenä olevan julkilausuman. Se kehottaa ryhtymään kaikkiin tarvittaviin valmisteluihin kumppanimaiden kanssa 7. toukokuuta 2009 pidettävää itäisen kumppanuuden käynnistävää huippukokousta varten.

30. Itäinen kumppanuus edistää vakautta ja vaurautta Euroopan naapuruuspolitiikan piiriin kuuluvissa EU:n itäisissä kumppanimaissa. Eurooppa-neuvosto sitoutuu julkilausumassa mainituin ehdoin kahdenvälisen sitoutumisen syventämiseen ja uuteen monenväliseen kehikseen EU:n, Armenian, Azerbaidžanin, Valko-Venäjän, Georgian, Moldovan tasavallan ja Ukrainan kesken uudistusten, lainsäädäntöjen lähentymisen ja taloudellisen yhdentymisen jatkumisen vauhdittamiseksi.
31. Eurooppa-neuvosto kehottaa lisäksi komissiota sekä nykyistä ja seuraavia puheenjohtajavaltioita jouduttamaan kumppanuuden käytännön toteutusta yhdessä kumppaneiden kanssa ja pyytää komissiota laatimaan aikanaan kertomuksen itäisen kumppanuuden ensimmäisestä täytäntöönpanovuodesta.

Välimeren unioni

32. Eurooppa-neuvosto toistaa halukkuutensa lujittaa kumppanuutta eteläisen Välimeren kumppanimaidensa kanssa. Se toivoo, että Pariisin huippukokouksessa määriteltyjen hankkeiden toteuttaminen aloitetaan uudelleen. Tässä yhteydessä on tärkeää vauhdittaa Välimeren unionin pysyvän sihteeristön perustamista Barcelonaan.

IV EU:n ja Yhdysvaltojen suhteet

33. Puheenjohtajavaltio antoi Eurooppa-neuvostolle tietoja Prahassa 5. huhtikuuta 2009 pidettävän epävirallisen EU:n ja Yhdysvaltojen huippukokouksen valmistelujen tilanteesta. Eurooppa-neuvosto vahvistaa transatlanttisten suhteiden strategisen merkityksen. Se on yhtä mieltä siitä, että huippukokouksessa olisi käsiteltävä erityisesti taloudellisia kysymyksiä, energiavarmuutta ja ilmastomuutosta sekä Välimeren ja Kaspiameren välistä aluetta koskevaa strategista lähestymistapaa.

V Lissabonin sopimus

34. Eurooppa-neuvostolle selvitettiin sen joulukuussa 2008 Lissabonin sopimuksesta antamien päätelmien täytäntöönpanon tilannetta. Se palaa asiaan kesäkuun 2009 kokouksessaan.
35. Tšekin tasavallan pääministeri antoi tietoja Lissabonin sopimuksen ratifioinnin tilanteesta Tšekin tasavallassa. Tšekin parlamentin edustajainhuone hyväksyi ratifioinnin 18. helmikuuta 2009¹ sen jälkeen kun Tšekin perustuslakituomioistuin oli antanut asiasta tuomionsa 26. marraskuuta 2008, ja senaatti keskustelee tästä kysymyksestä lähiviikkoina.
-

¹ Tšekin parlamentti palautti tässä yhteydessä mieliin, että kun Lissabonin sopimuksen tullessa voimaan sen täytäntöönpanossa on noudatettava yleisiä oikeusperiaatteita, myös takautumattomuuden periaatetta ja toissijaisuusperiaatetta.

SOVITTU KANTA LONTOON G20-HUIPPUKOKOUSTA VARTEN

Johdetaan kansainvälisiä toimia, joita tarvitaan ripeään kestävään talouskasvuun paluun edistämiseksi

- i) Finanssipoliittisten elvytystoimien kansainvälistä koordinointia on jatkettava Berliinin huippukokouksen ja G20-ministerikokouksen tulosten mukaisesti. Suunnitellut finanssipoliittiset elvytyspaketit on toteutettava ripeästi. On valmistauduttava luopumaan hallitusti makrotaloudellisista kannustimista.
- ii) Etusijalle on asetettava luottomarkkinoiden toiminnan palauttaminen ja talouselämälle suunnatun lainanannon helpottaminen, mikä on finanssipoliittisen elvytyksen tehokkuuden kannalta ratkaisevaa. On toimittava oikea-aikaisesti ja koordinoitusti ja tasapuoliset toimintaedellytykset säilyttäen.
- iii) Johdonmukaisuus finanssipoliittisten toimenpiteiden ja pidemmän aikavälin tavoitteiden välillä on varmistettava; näitä tavoitteita ovat kestävä julkinen talous, tuottavuuden parantaminen sekä väestön ikääntymisen ja ilmastonmuutoksen aiheuttamiin haasteisiin vastaaminen.
- iv) Markkinat on säilytettävä avoimina ja vältettävä kaikenlainen protektionismi (ei uusia esteitä investoinneille tai kaupalle eikä uusia vientirajoituksia). Dohan kehitysohjelman toteuttamisesta on pyrittävä sopimaan nopeasti, jotta päästäisiin kunnianhimoiseen ja tasapainoiseen lopputulokseen.
- v) Ulkomaankaupan rahoitusta koskevaa monenvälistä aloitetta on tuettava, koska ulkomaankaupan rahoituksen vähentyminen kiihdyttää osaltaan maailmankaupan supistumista. On tuettava toimia, joilla varmistetaan, että ulkomaankaupan rahoittaminen ulottuu kaikkiin yrityksiin sekä teollisuus- että kehitysmaissa, myös pieniin ja keskisuuriin yrityksiin, ja että näin tapahtuu nopeasti ja ilman vääristymiä.

Vahvistetaan valmiuksiamme hallita ja ehkäistä maailmanlaajuisia kriisejä

- vi) Kansainväliselle valuuttarahastolle (IMF) on annettava tehtäväksi Washingtonin G20-huippukokouksessa marraskuussa 2008 hyväksytyn toimintasuunnitelman täytäntöönpanon seuranta ja edistäminen rahoitusalan sääntelyn alalla tiiviissä yhteistoiminnassa vakausfoorumin kanssa.
- vii) IMF:n valvontavälineitä on parannettava, jotta vahvistetaan sen keskeistä roolia kriisien ehkäisyssä. IMF:n ja vakausfoorumin yhteistyötä on vahvistettava. Yhteistyön tarkoituksena on havaita rahoitusalaista ja sääntelystä lähtöisin olevat systeemiriskit ja -heikkoudet ja varmistaa, että jäsenet ryhtyvät korjaaviin toimiin.
- viii) IMF:n varoja on lisättävä hyvin merkittävästi, jotta se voi auttaa nopeasti ja joustavasti jäseniään näiden kohdatessa maksutasevaikeuksia. IMF:n lainanantojärjestelmää olisi yksinkertaistettava ja mukautettava, jotta sen kyky ehkäistä ja hallita kriisejä vahvistuisi. Erityiseksi kriisitueksi EU:n jäsenvaltiot ovat valmiita antamaan vapaaehtoisuuden pohjalta nopeasti tilapäistä IMF:n luotonantokyvyn tukea kokonaismäärältään 75 miljardin euron lainan muodossa.
- ix) Kansainvälisten rahoituslaitosten hallintotavan uudistusta on tuettava. Huhtikuussa 2008 sovittu IMF:n kiintiöitä ja äänivaltaa koskeva uudistus on pantava ripeästi täytäntöön. IMF:ää on uudistettava niin, että siitä kuvastuisi paremmin eri talouksien suhteellinen painoarvo maailmantaloudessa, ja kansainvälisten rahoituslaitosten ylimmän johdon valintaprosessia on tarkistettava niin, että siitä tulee avoimempi ja enemmän ansioihin perustuva. Vakausfoorumin laajentumista käsittämään kaikki G20-maat, Espanja ja Euroopan komissio, on pidettävä myönteisenä, ja vakausfoorumin institutionaalista vahvistamista on tuettava.
- x) Ensiaskeleena kohti maailmanlaajuisia hallintotapanormeja on pyrittävä hyväksymään maailmanlaajuinen kestävä taloudellisen toiminnan peruskirja, joka perustuu markkinavoimiin mutta estää ylilyönnit.

Parannetaan rahoitusmarkkinoiden sääntelyä

- xi) Avoimuutta ja vastuuvollisuutta on vahvistettava, jotta vältetään menneisyyden virheet, ja tehtävä erityisesti makrotalouden vakauden valvonnasta vakinainen osa rahoitusalan vakauden valvontaa.
- xii) Kaikkien mahdollisen systeimiriskin sisältävien rahoitusalan markkinoiden, tuotteiden ja toimijoiden asianmukainen sääntely ja valvonta on varmistettava poikkeuksetta ja niiden kotipaikasta riippumatta. Tämä pätee erityisesti yksityisiin pääomayhteenliittymiin, mukaan lukien hedgerahastot, yksityinen oman pääoman ehtoinen rahoitus ja vaihtoehtoiset sijoitusvälineet.
- xiii) Luottoluokituslaitokset on asetettava asianmukaisen sääntelyn ja valvonnan alaisiksi kansainvälisesti johdonmukaisella tavalla luokitusten laadun ja avoimuuden varmistamiseksi ja eturistiriitojen välttämiseksi.
- xiv) Luottojohdannaismarkkinoiden läpinäkyvyyttä ja kestäkykyä on lisättävä edistämällä erityisesti sopimusten vakiointia ja keskusvastapuolten käyttöä selvitystehtävien hoidossa ja asettamalla ne tehokkaan sääntelyn ja valvonnan alaisiksi.
- xv) Veropetoksia, talousrikollisuutta, rahanpesua ja terrorismin rahoitusta sekä muita uhkia rahoitusvakaudelle ja markkinoiden eheydelle on torjuttava päättäväisesti. Rahoitusjärjestelmä on suojattava läpinäkymättömiltä, yhteistyöhaluttomilta ja löyhästi säännellyiltä mailta ja alueilta, off shore -keskukset mukaan luettuina. On vaadittava tällaisten maiden ja alueiden luettelointia viimeaikaisen kehityksen huomioon ottaen ja laadittava seuraamusvalikoima, jonka avulla voidaan ryhtyä asianmukaisiin ja asteittäisiin vastatoimiin. Rahanpesunvastaiselta toimintaryhmältä, OECD:ltä ja vakausfoorumilta on pyydettävä toimenpide-ehdotuksia.
- xvi) Yritysten hallintotavalle ja palkitsemiskäytänteille on vahvistettava terveet yhteiset periaatteet, joilla estetään se, että korvauskäytänteet kannustavat liialliseen riskinottoon. Korvauskäytänteiden olisi oltava valvonnan alaisia, ja valvojilla olisi oltava tukena tehokas seuraamusten täytäntöönpanojärjestelmä.

- xvii) Valvontayhteistyötä on parannettava, erityisesti perustamalla ripeästi valvontakollegiot kaikkiin keskeisiin rajatylittäviin rahoituslaitoksiin ennen vuoden 2009 loppua. Valvojien on vaihdettava hyviä käytänteitä ja edistettävä niiden yhdenmukaistamista koko maailmassa.
- xviii) Pankkien pääomaan liittyvää sääntelyä on parannettava sen varmistamiseksi, että pankit luovat puskurivarantoja hyvinä aikoina, jotta ne selviytyisivät paremmin huonoista ajoista. Alan työryhmiä ja laitoksia on kannustettava ehdottamaan asianmukaisia suosituksia mahdollisimman pian ottaen huomioon jo voimassa olevien sääntöjen toimivuus (Basel II).
- xix) Vakavaraisuussääntöjä ja tilinpäätösstandardeja on parannettava, jotta lievennetään niiden suhdanteita vahvistavia vaikutuksia, ja kansainvälisen tilinpäätösstandardilautakunnan vastuuvollisuutta on vahvistettava uudistamalla edelleen sen hallintoa ja toimenkuvaa.
- xx) Rahoitusmarkkinoiden eheyden edistämiseksi on huolehdittava rahoitusalan sääntelyn ja läpinäkyvyyden tiukasta noudattamisesta, jota tukevat tehokkaat, oikeasuhteiset ja varoittavat seuraamukset. Liiketoimintasääntöjä on tarkistettava markkinoiden ja sijoittajien suojaamiseksi eri sektoreilla ja eri markkinoilla tarpeen mukaan.

Tuetaan kehitysmaita kriisin vaikutusten torjunnassa

- xxi) Maailmanlaajuista kehitystä on edistettävä, sillä se on osa maailmanlaajuisen kriisin ratkaisua ja rauhan ja vakauden perusta.
- xxii) Kehitysavun lisäämistä koskevia sitoumuksia on noudatettava. Sitoumus vuosituhattavoitteiden toteuttamiseksi on vahvistettava. Kauppaa tukevaa apua koskevat lupaukset on täytettävä ja annettava vähiten kehittyneille maille tilaisuus päästä markkinoille tulleita ja kiintiöittä.

- xxiii) Muita virallisia rahoituslähteitä, kuten vientiluottoja ja investointitakauksia sekä kehitystarpeisiin vastaavaa tukea tutkimuksen ja teknologian, rauhan ja turvallisuuden sekä muuttoliikkeen ja ilmastonmuutoksen aloilla, on hyödynnettävä täysimääräisesti. Välineiden ja voimavarojen tehokkuutta ja koordinoitua on vahvistettava.
- xxiv) Monenkeskisiä kehityspankkeja on autettava edistämään kriisin vaikutusten torjumista kehitysmaissa, erityisesti köyhimpien ja heikoimmassa asemassa olevien väestönsien osalta.
-

EUROOPPA-NEUVOSTON JULKILAUSUMA ITÄISESTÄ KUMPPANUUDESTA

1. Euroopan unionille on strategisesti tärkeää edistää vakautta, hyvää hallintotapaa ja taloudellista kehitystä itäisessä naapuristossaan. EU on siksi hyvin kiinnostunut kehittämään yhä läheisempiä suhteita itäisiin kumppaneihinsa Armeniaan, Azerbaidžaniin, Valko-Venäjään, Georgiaan, Moldovan tasavaltaan ja Ukrainaan. Euroopan unionin ehdotus näiden maiden kanssa vahvistettavasta kunnianhimoisesta itäisestä kumppanuudesta palvelee tätä tavoitetta.

Itäinen kumppanuus vahvistaa huomattavasti EU:n politiikkaa sen itäisiin kumppaneihin nähden, koska sillä pyritään luomaan tarvittavat edellytykset Euroopan unionin ja sen itäisten kumppaneiden poliittiselle assosiaatiolle ja syvemmälle taloudelliselle yhdentymiselle kehittämällä Euroopan naapuruuspolitiikan erityistä itäistä ulottuvuutta. Tämän saavuttamiseksi itäisessä kumppanuudessa pyritään tukemaan poliittisia ja sosioekonomisia uudistuksia, mikä helpottaa lähentymistä Euroopan unioniin. Itäinen kumppanuus auttaa samalla rakentamaan luottamusta ja lähentämään suhteita myös kuuden itäisen kumppanin kesken.

2. Itäisen kumppanuuden kehittäminen ei vaikuta yksittäisten osallistujamaiden pyrkimyksiin, jotka koskevat niiden tulevaa suhdetta Euroopan unioniin. Itäistä kumppanuutta hallitsevat yhteisvastuun, eriyttämisen ja ehdollisuuden periaatteet. Yhteiset arvot, kuten demokratia, oikeusvaltioperiaate ja ihmisoikeuksien kunnioittaminen, ovat siinä keskeisiä samoin kuin markkinatalouden, kestävän kehityksen ja hyvän hallintotavan periaatteet. Euroopan unionin syvempi sitoutuminen tapahtuu itäisen kumppanuuden päätavoitteiden mukaisesti ja riippuu yksittäisten kumppanien edistymisestä. Lisätty rahoitustuki, joka noudattaa komission ehdotusta 600 miljoonasta eurosta vuoteen 2013 ulottuvalle ajanjaksolle, vastaa monivuotisen rahoituskehityksen mukaisesti käytettävissä olevia varoja riittävät liikkumavarat mukaan lukien.

3. Itäinen kumppanuus ja EU:n naapuristoa koskevat alueelliset aloitteet, erityisesti Mustanmeren synergia, täydentävät toisiaan merkittävästi. Eurooppa-neuvosto korostaa EU:n sitoumusta vahvistaa Mustanmeren synergia -aloitetta ja tukea sen täytäntöönpanoa ja huomauttaa, että aloite koskee Mustanmeren alueen alueellista yhteistyötä, kun taas itäinen kumppanuus koskee kumppanimaiden lähentymistä EU:hun ja yhteyksien lujittamista niiden kanssa. Itäistä kumppanuutta kehitetään myös rinnakkain EU:n ja kolmansien maiden kahdenvälisen yhteistyön kanssa.
4. Itäisen kumppanuuden mukainen kahdenvälinen yhteistyö luo perustan uusille assosiaatiosopimuksille EU:n ja niiden kumppaneiden välille, jotka ovat edistyneet riittävästi kohti kohdassa 2 esitettyjä periaatteita ja arvoja ja ovat halukkaita ja kykeneviä noudattamaan niistä johtuvia sitoumuksia, mukaan lukien syvälle ulottuvien ja kattavien vapaakauppa-alueiden perustaminen tai siihen pyrkiminen. Euroopan unionin kokonaisvaltaiset instituutioiden kehittämisen ohjelmat auttavat osallistujamaita parantamaan hallinnollisia valmiuksiaan. Itäinen kumppanuus edistää kumppanimaiden kansalaisten liikkuvuutta viisumikäytäntöjen helpottamista ja takaisinottoa koskevien sopimusten myötä. EU:n olisi maahanmuuttoa koskevan kokonaisvaltaisen lähestymistavan mukaisesti toteutettava myös asteittain toimia täysimääräisen viisumivapauden toteuttamiseksi pitkän aikavälin tavoitteena yksittäisten kumppanimaiden osalta ja tapauskohtaisesti, jos edellytykset hyvin hallittuun ja turvalliseen liikkuvuuteen ovat olemassa. Itäisen kumppanuuden tavoitteena on esimerkiksi sääntelyä ja energiatehokkuutta parantamalla vahvistaa kaikkien osallistujien yhteistyötä energiavarmuuden alalla energian pitkän aikavälin toimitusten ja kauttakuljetuksen osalta. Itäisessä kumppanuudessa asetetaan kumppaneiden käyttöön EU:n kokemus sosiaalisen ja taloudellisen kehityksen politiikoista.
5. Itäisen kumppanuuden monenväliset puitteet mahdollistavat kumppanuuden tavoitteita palvelevat yhteistyötoimet ja vuoropuhelun. Puitteiden olisi perustuttava EU:n jäsenvaltioiden ja itäisten kumppaneiden yhteisiin päätöksiin, eivätkä ne saisi vaikuttaa EU:n päätöksenteon riippumattomuuteen.

Eurooppa-neuvosto ehdottaa, että säännöllisiä kokouksia pidetään periaatteessa joka toinen vuosi itäisen kumppanuuden valtion- tai hallitusten päämiesten tasolla ja kerran vuodessa ulkoministeritasolla. Olisi perustettava neljä aihekohtaista foorumia yhteistyön neljän pääalan mukaisesti (demokratia, hyvä hallintotapa ja vakaus; taloudellinen yhdentyminen ja lähentyminen EU:n politiikkojen kanssa; energiavarmuus; yhteydet ihmisten välillä). Eurooppa-neuvosto tukee myös keskeisten aloitteiden käynnistämistä, jotta kumppanuutta vahditettaisiin ja annettaisiin sille konkreettista sisältöä. EU odottaa mielenkiinnolla aiheesta käytävää keskustelua kumppanien kanssa aikaisessa vaiheessa.

Kolmannet maat voivat osallistua tapauskohtaisesti konkreettisiin hankkeisiin, toimiin ja aihekohtaisten foorumien kokouksiin, jos sillä edistetään yksittäisten toimien tavoitteiden ja itäisen kumppanuuden yleistavoitteiden saavuttamista.

6. Itäiseen kumppanuuteen osallistuu laaja joukko toimijoita, muun muassa ministeriöitä ja virastoja, parlamentteja, kansalaisyhteiskunnan edustajia, kansainvälisiä järjestöjä, rahoituslaitoksia ja yksityissektorin toimijoita.
7. EU käy tämän julkilausuman pohjalta tarvittavat keskustelut itäisten kumppaneiden kanssa tarkoituksena laatia itäistä kumppanuutta koskeva yhteinen julkilausuma, joka on määrä hyväksyä 7. toukokuuta 2009 pidettävässä itäisen kumppanuuden käynnistävässä huippukokouksessa. Eurooppa-neuvosto odottaa itäisen kumppanuuden käynnistämistä yhteisenä pyrkimyksenä kumppaneiden kanssa ja luottaa siihen, että tällä aloitteella edistetään hyvää hallintotapaa, lisätään vaurautta ja vahvistetaan vakautta, mikä tuottaa kestäväää ja konkreettista hyötyä kaikkien osallistujamaiden kansalaisille.

Luettelo Eurooppa-neuvostolle toimitetuista viiteasiakirjoista

Talous-, rahoitus- ja sosiaalinen tilanne

- Neuvoston (Ecofin) hyväksymä avainasiakirja (6784/2/09 REV 2)
- Maakohtaiset kokonaisvaltaiset suositukset: Ecofin-neuvoston selvitys (7444/09)
- Alennetut alv-kannat: Ecofin-neuvostossa saavutettu yhteisymmärrys (7448/1/09 REV 1)
- Hallinnollisen rasituksen keventäminen: Ecofin-neuvoston asiakirja (7445/09)
- Puheenjohtajavaltion asiakirja kehitysmaita ja maailmanlaajuisista talouskriisiä koskevista keskeisistä viesteistä G20-huippukokoukselle (7523/09)
- Neuvoston (kilpailukyky) päätelmät yhtenäismarkkinakatsauksen jatkotoimista (7383/09)
- Neuvoston (kilpailukyky) hyväksymä avainasiakirja (7232/09)
- Neuvoston (työllisyys, sosiaalipolitiikka, terveys ja kuluttaja-asiat) hyväksymät keskeiset viestit (7434/09)
- Yhteinen työllisyysraportti (7435/09)
- Jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen suuntaviivat (7436/09)
- Yhteinen kertomus naisten ja miesten tasa-arvosta – 2009 (7017/09)
- Neuvoston päätelmät työvoiman ammatillisesta ja maantieteellisestä liikkuvuudesta ja työntekijöiden vapaasta liikkuvuudesta Euroopan unionissa (6480/09)
- Neuvoston päätelmät: Uudet taidot uusia työpaikkoja varten – Työmarkkina- ja ammattitaitotarpeiden ennakoiminen ja yhteensovittaminen (6479/09)
- Neuvoston (koulutus, nuoriso ja kulttuuri) antamat keskeiset viestit nuorisopolitiikasta (6669/09) ja koulutuksesta (6666/09)

Energia ja ilmastonmuutos

- Neuvoston (yleiset asiat ja ulkosuhteet) päätelmät kehitysulottuvuuden ottamisesta huomioon Kööpenhaminassa tehtävässä vuoden 2012 jälkeisessä kattavassa ilmastositomuksessa (7645/09)
- Neuvoston (Ecofin) päätelmät ilmastonmuutokseen liittyvistä kansainvälisistä rahoitusnäkökohdista (7443/09)
- Neuvoston (ympäristö) päätelmät vuoden 2012 jälkeistä kattavaa ilmastositomusta koskevan EU:n kannan jatkokehittelystä (7128/09)
- Neuvoston (ympäristö) päätelmät kevään 2009 Eurooppa-neuvoston valmistelusta (7065/09)
- Neuvoston (liikenne, televiestintä ja energia) päätelmät toisesta strategisesta energiakatsauksesta (6692/09)
- Puheenjohtajavaltion ilmoitus sähkön toimitusvarmuutta käsittelevästä konferenssista (6253/09)

Muut asiakirjat

- Neuvoston (yleiset asiat ja ulkosuhteet) päätelmät Afganistanista (7610/09)
- Kertomus Euroopan unionin toteutuneesta kehityksestä vuonna 2008 (6788/1/09 REV 1)